

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Summula Casuum Conscientiæ

In Qva Agitur De Præceptis Ecclesiæ, De Officio Confessarii, Ac De
Censuris

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ Agrippinæ, 1652

Articulus V. Quinam teneantur ad ieiunium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41572

Excommuni sententia, non licet sine causa rationabili, collationem serotinā mane sumere, & ad vesperam prandere, & secus agens peccat venialiter. Ex causa tamen hac mutatio fieri potest, vt ob vigentia negotia, ratione itineris faciendi, &c.

Qui de ieiunio non cogitans, mane ieiunaculum collationi serotinā aequivalens sumpsit, tenetur ea die ieiunare, adeoque potest cenare sub vesperam.

ARTICVLVS V.

Quinam teneantur ad ieiunium.

RESPONDEO quemlibet Christianum teneri, post completum vigesimum primum annum; obseruare ieiunium ab Ecclesia indictum, nisi legitimā causā excusetur. Quanam autem causā à ieiunio excusetur, articulo sequenti diceretur.

Queri hic potest 1. an peregrinus teneatur seruare ieiunium speciale loci per quem transit. Respondeo 1. si agatur de vagis, qui nullibi certum habent domicilium, eos teneri per se loquendo, obseruare ieiunium speciale loci, in quo pro tempore degunt; quia aliās nullis legibus specialibus tenerentur, quod absurdum est. *Dico* per se loquendo, nam ratione indigentia, vagi vt plurimum ieiunare non tenentur.

Respondeo 2. viatores alibi domicilium habentes, non teneri obseruare ieiunium speciale sui oppidi, in loco vbi non viget. Ratio est, quia cum præceptum ieiunii pro tali oppido latum sit, extra illud non obligat. Et quamuis omnes oppidanos obliget, non tamen absolute, & secundum se, sed quatenus ibi commorantur.

Ex quo collige 1. te non teneri ad ieiunium tuæ parochiæ, si velis ea die transire ad aliam parochiam, in qua non ieiunatur. Si quidē præceptum ieiunii est indiuisibile, obligans pro die integro, non autem pro aliqua tantum illius parte; ita vt qui non tenetur aliqua

qua parte diei ieiunare, nō teneatur reliqua. Teneris tamen antequā exeas à carnibus abstinere, quia cūm præceptum abstinendi à carnibus obliget pro singulis diei partibus tamdiu potest illud obseruare.

Collige 2. eum non peccare contra legem ieiunii, qui animo non ieiunandi transit è parochia in qua ieiunatur, ad aliam in qua non ieiunatur: Quia utitur iure suo. Transitus tamen ille nisi ex causa aliqua honestetur, videtur indicium intemperantiæ.

Respondeo 3. viatores teneri per se loquendo, ad obseruantiam ieiunii, & abstinentiæ communis, etsi in eorum patria non vigeat. Vnde non potest licitè Castellanus, transiens per Galliam intestinis animalium vesci diebus Sabbati, etiam secluso scandalo. Nec licet ciui Mediolanensi, quatuor primis diebus Quadragesimæ Lutetia, vel Roma carnes comedere.

Respondeo 4. ex probabiliore sententia, peregrinum transeuntem per locum in quo ieiunatur, ibique tota die ieiunii manentem, teneri per se loquendo ad tale ieiunium, etsi in illius patria non seruetur. Probat, nam cūm omnium consensu, teneatur peregrinus ad leges speciales illius loci, quæ bonum temporale spectant; nulla ratio est cur eximatur à legibus eiusdem loci ad bonum spirituale ordinatis, qualis est lex ieiunii, audiendi sacri &c. Eo vel maxime, quia alias simul exemptus esset à legibus specialibus suæ patriæ, & loci per quem transit; quod absurdum videtur.

Quæritur 2. an ieiunium inductam per solam consuetudinem laicorum, obliget clericos, aut vice versa. Responsio communis est negatiua, quia diuersi sunt abstinentiæ modi, inter hos duos hominum status. Quare sicut vnus consuetudo alium à ieiunio non absoluit, ita nec ad ieiunium ligat, per se loquendo, & secluso scandalo.

Quod si ieiunium communi omnium personarum consuetudine alicubi inductum sit, tenentur omnes

nes tam clerici, quàm laici ibi commorantes illud obseruare: & idem die de Regularibus, qui Monasteria ibidem constituta habitant. Quos tamen communis sententia à ieiuniis, specialiter ab Episcopo indictis, citra scandalum, absoluit. Et si non à festis, vel interdictis: eo quòd ex iure ad hæc obligantur.

ARTICVLVS VI.

Quinam excusentur à Præcepto ieiunii.

RESPONDEO innumeras personas excusari. In primis excusantur *adolescentes*, qui nondum vigesimum primum ætatis annum expleuerunt, vt satis vsus ostendit. Quod ita intellige, vt ante illam ætatem ne quidem semel teneantur, ex vi huius præcepti, ieiunare.

Optimum tamen consilium est, eos ad ieiunia paulatim assuefacere, quantum sine graui incommodo fieri potest, ne cum primum, præceptum, urgebit, ob insolitam difficultatem ieiunare detrectent. Imò confessarii iis quos vident carnalibus vitiis deditos, aliqua ieiunia meritò imponere possunt, modò inde infamia, aut scandalum non sequatur.

Quod diximus generatim de adolescentibus, eos scilicet non teneri sub peccato, ad ieiunia Ecclesiastica, extendi debet ad Religiosos, qui vigesimum primum ætatis annum nõdum expleuerunt: ii enim eodem priuilegio gaudent, etsi ad ieiunia suæ Religionis teneantur, eo quòd sponte ad illa se obligarunt.

Et si adulti non teneantur ante vigesimum primum ætatis annum expletum ieiunare, tenentur tamen diebus ieiunio dicatis à carnibus, aliisque cibis prohibitis abstinere. Loquor de adultis, nam infantibus, quibus ratio nondum illuxit, oua & carnes, etiam in quadragesima, secluso scandalo dari possunt; cum legibus Ecclesiæ nondum adstringantur.

Ex-